

עת"א 31874/11/18 - רוני מולדובן, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

02 דצמבר 2018

עת"א 31874-11-18 מולדובן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

רוני מולדובן, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד רומן קלוגרמן (סניגוריה ציבורית)

נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר במסגרתה טוען העותר כי נגרם לו נזק בשל ביטול חופשה מיוחדת שהייתה מיועדת להשתתפות בחגיגת בר המצווה של בנו וכן טוען כנגד החלטת המשיב להעבירו לכלא כרמל, כל זאת לאור מידע מודיעיני שהתקבל בעניינו.

העותר מרצה מאסר של שנה ו-8 חודשים החל מיום 17/5/18 לאחר שהורשע בביצוע 4 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת (עבירות פיסקליות). זהו מאסרו השלישי. שחרור צפוי 16/1/20. ביום 14/10/18 החליטה ועדת העברות מחוזית על העברת העותר לבית סוהר כרמל מבית סוהר מגידו, זאת נוכח חמ"ן שלילי ועדכני המעיד על מסוכנות להישארותו כאסיר עבודה במגידו.

לטענת העותר, מספר ימים קודם למועד היציאה לחופשה מיוחדת לרגל בר המצווה של בנו, בוטלה החופשה והעותר הועבר ללא כל הודעה מוקדמת וללא נימוקים מבית סוהר מגידו לבית סוהר כרמל. נטען כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה ובלתי מבוססת.

המשיב טוען כי העותר הועבר לבית סוהר כרמל, זאת נוכח חמ"ן שלילי ועדכני המעיד על מסוכנות להישארותו כאסיר עבודה במגידו. המשיב הגיש מידע מודיעיני וטען כי לפי המידע קיים חשש ממשי למסוכנות ולחיייו של העותר ולחיים של חפים מפשע, ככל שיצא לחופשה. כן נטען כי נוכח המידע העותר אינו יכול להישאר בכלא מגידו כאסיר עבודה ולכן הוחלט על העברתו לכלא כרמל. נטען כי ההחלטה בדבר שיבוץ אסירים במתקני כליאה הינה בליבת שיקול הדעת של שב"ס והעותר לא הראה כל פגם בהחלטה המנהלית המצדיק התערבות. ב"כ המשיב הפנתה להחלטה שניתנה במסגרת עת"א 41744-10-18, עתירה שהגיש העותר נגד ההחלטה שלא לאפשר לו לצאת לחופשה מיוחדת לרגל בר המצווה של בנו, שם נקבע כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב מכיוון שהחומר המודיעיני שהוגש מצביע על כך

שיציאתו של העותר לחופשה מיוחדת במועד זה עלולה להוות סכנה משמעותית. לכן, למרות הפגיעה בבנו ובמשפחתו של העותר, נקבע כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב.

דין ומסקנות:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר הסודי שהוגש לעיוני הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לדחות את העתירה, שכן לא מצאתי שנפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות.

הלכה היא שאין לאסיר זכות לקבוע את מקום כליאתו. קביעת מקום כליאה היא בסמכות ייחודית של גורמי הפיקוד והמקצוע של שב"ס. ככלל לא יתערב בית משפט בהחלטה על קביעת מיקום כליאה או העברת אסיר מכלא אחד לאחר. עם זאת, כפופה הפעלת הסמכות המנהלית של שב"ס לכללי המשפט המנהלי במובן זה שעל שב"ס לשקול את השיקולים הנדרשים לעניין בעת קבלת החלטה בכל הנוגע למקום כליאתו של אסיר.

במקרה שבפני, לאחר שבחנתי את המידע הסודי שהובא לעיוני, סבורני כי נשקלו שיקולים עניינים כגון מידעים מפורטים ועדכניים המצביעים על מסוכנות לעותר וממנו. על כן, לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב לבטל ברגע האחרון את החופשה המיוחדת ולהעביר את העותר לכלא כרמל הינה בלתי סבירה. כאמור, ביטול החופשה המיוחדת כבר נבחן על ידי בימ"ש לעניינים מנהליים במסגרת עת"א 41744-10-18, שם נקבע כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב, זאת לאור המידעים שהוצגו גם שם. סבורני כי גם לעניין העברתו של העותר לכלא כרמל על סמך המידעים שהוצגו החלטתו של המשיב הינה סבירה ואין מקום להתערב בה בנסיבות העניין.

עם זאת אעיר כי עיקרם של המידעים בהצבעה על סיכון כללי לעותר, מהטעמים המפורטים בהם, בלא שיש הצבעה על מוקד סיכון מוגדר. בהתאם, ובמיוחד בשים לב למידע מס' 2939099 הקוצב זמן קצר להסדרת נושא מסוים, ראוי כי עדכניות המידעים תיבחן שוב בתוך פרק זמן סביר. ככל שהמידעים יתפוגגו ראוי כי בקשתו של העותר לחזר לכלא מגידו תובחן שוב.

בכפוף להערה דלעיל, אני מורה על דחיית העתירה.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02
דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא